

מודפסות: וילה להיסלווה, פירנצה, אייטליה; זרחוב ראגו, המבורג, הכתובת השלישית הוספה בכתביד על נייר המכתבים: "הר משה, סיני."

פגישה

עם נאצר

הד"ר פיניה מוריה מודה כי אין זה שמה המקורי. זהו שם שאימצה לעצמה רק לאחרונה. שמה הקודם, לד"ר בריה, היה ברברה סטריידינג. היא מסרבת לומר את גילה, גם לא פרטים אחרים מהביאוגרפיה שלה. באנגלית ובגרמנית הרהוטות שבפיה, היא מוכנה רק לומר כי למדה משפטים בהמבורג וכי החלה בלימוד רפואה באנגליה.

אולם בעוד שעל עצמה אין היא מוכנה להרחיב את הדיבור, היא מדברת ברצון על שליחותה. "הבעיה היא העדר השלום בעולם. זה מציק לי מאוד. מאז שעמדתי על דעתי אני שומעת רק על מלחמות בעולם. אני מנסה לעשות משהו כדי להפסיק אותן. מישהו צריך פעם לעשות משהו עבור השלום. אני עושה זאת. אף אחד אינו חושב על שלום עולמי. חושבים רק על שלום בין מדינות השרויות במצב מלחמה. אבל איש אינו מנסה להשכין שלום כלל עולמי, כדי שרעיון המלחמה לא יהיה קיים יותר עלי אדמות."

עוד ב-1959, הגיעה מוריה סיניה, כפי שהיא מספרת, לרעיון כי את השלום העולמי ניתן להשכין רק מהמקום בו נתן אלוהים את תורתו לבני האדם. היא ערכה או טיור בסיני, טיפסה על ג'בל מוסה, אחר-כך ניתן לה להפגש, כפי שהיא טוענת, עם נשיא מצריים המנוח, נאצר. נסיונותיה לשכנעו לכתוב שלום עם ישראל, לא השפיעו עליו. כפי שהיא מודה בעצמה.

בעת שהמצרים נלחמו בתימן ערכה מורייה, או ברברה, ביקור שני במצריים. מביקור זה יצאה מעודדת יותר. המלחמה בתימן נפסקה. היא אינה יודעת אם זה בגללה, אבל היא אומרת, לעולם אין לדעת.

הד"ר מוריה סבורה שרק באמצעות אמון זה דתית עמוקה ותפילות בלתי פוסקות, ניתן לחסל את המלחמות בעולם. היא עצמה נולדה כפרוטסטנטית. אחר-כך הפכה למאמינה אדוקה של הכנסייה האורתודוקסית. עכשיו היא מציגה את עצמה כיהודיה. למרות שטרם התגיירה רשמית. אבל מספיק שאני רואה את עצמי כיהודיה.

במחצית הדרך למישכן המתבודדת עומד מיסגד - בדרך זו

בסופו של דבר כשמתפללים מתפללים לא להים. אלוהים יש אחד ולא חשונה הדרך בה מתפללים אליו."

היא אינה מסרבת חלילה להתגייר רשמית. אלא שתהליכים אלה התעכבו משום שלרבנות אין סניף על הר משה. כדי להתגבר על כך שלחה מוריה מכתב לרב עדין שטיינולץ מירושלים, עליו קראה בעתונתם, הזמינה אותו לעלות להר כדי לגייר. לדעתה עשוי הרב לסייע בהשכנת השלום בין ישראל למצריים, שהיה שלב ראשון בדרך לשלום עולמי.

תשובתו של הרב שטיינולץ טרם התקבלה. אולי בגלל תקלות בדואר.

בקבוקי שתן

בדואר

ת הדואר, כמו את האספקה, מביאים אליה הנזירים, הבדואים או המטיילים, המגיעים להר אם לא כל יום.

עולים גמלים המובילים לפיסגת ההר את הצליינים המביאים לה גם את צרכיה

או אחת ליומיים. בשלושת החודשים שהיא שוהה על ההר, שולחים לה נזירי סנטה קתרינה מצרכי מזון מעת לעת, ללא כל תמורה. היא מבקשת מהמבקרים במקום לשלוח עבורה דברי דואר כשיחזרו למקום קום ישוב. כמה משליחים אלה היו נדהמים כשגילו כי היא משגרת באמצעותן בקבוקי שתן.

מסתבר, כי מיד כשהגיעה ארצה, עוד בטרם טיפסה אל ההר, התקשרה מוריה עם הפרופסור אבינועם זלוטניק מבית החולים הדסה בירושלים, סיפרה לו על מחקר רפואי שברצונה לבצע בעצמה על עצמה בעת שתתבודד על פיסגת הר משה. פרופסור זלוטניק היפנה אותה לד"ר עזרה זוהר מבית החולים תל-השומר, המתמחה במחקרי אקלים והשפעתו על הבריאות.

בתחילה היו משלוחי השתן והממצאים האחרים של מוריה מגיעים אל הד"ר זוהר כתיקנם. אבל לפתע הם נפסקו. סיפר הד"ר זוהר: "היא התקשרה איתי בקשר למחקר שרצתה לבצע. סוכם שהיא תשלח לי מימי צאים ממקום הימצאה. אחרי שבועיים הפסקתי לקבל את הבדיקות שערכה."

כנראה שהתפילות ומאמצי השכנת השלום של הד"ר מוריה סיניה, מנעו בעדה להמשיך במחקר הרפואי. מסבירה המתבודדת: "אפשר להגיע להשגת השלום רק באמצעות פעולות רבות של אנשים בודדים הרוצים להגיע לשלום. אל השלום אפשר להגיע רק באמצעות האמונה באלוהים. אני מאמינה באלוהים ולכן החלטתי לנסות ולעשות משהו למען השלום."

